

Igualada, 24 de març de 1954

JOAN MERCADER i RIBA

Dr. J. Vicens Vives.

Barcelona.

Benvolgut sr. i amic:

Vaig rebre ahir la seva carta del 21. Poc abans Mn. Colomer m'havia portat una mala notícia: ara sé que no puc comptar amb el Dr. Pericot, el qual sembla que preferiria que ara no em presentés, i així va indicar-l'hi, a Mn. Colomer, que és parent seu. Amb tot i el que això representa per mi, no m'estranya pas, perquè desgraciadament ja en tinc experiència.

La seva lletra, si bé m'ha reanimat, no sembla tampoc esborrar aquella mala impressió. Veig que hauré de valer-me de mi mateix i estar exposat a les contingències possibles de l'oposició, fins i tot a un resultat negatiu.

Sense les insistents promeses del Dr. Pericot jo no m'hauria llançat a aquesta actual aventura. Sense les facilitats ofertes no hauria exposat la meua salut. Creia de bona fe que el meu nom, l'obra i els meus serveis eren estimats i desitjats pels directors del Consejo. Ara veig que per damunt de tot, s'ha imposat la lluita de clientele.

Però altrament no puc permetre que algú es valgui de la meua malaltia, per escalar posicions indegudes. Encara que fos sense voler, el cert és que he exposat ja el meu nom en aquesta oposició, de tal manera que de retirar-me ara significaria covardia. Treuré el profit que pugui de les meves possibilitats intel·lectuals, i àdhuc, físiques. Sé per endavant en què vaig coix, i on puc

fallar. Comprens les contingències a què m'exposo i també de qui puc refiar. Prendré les meves precaucions, i ahir mateix vaig visitar el metge, i ara tinc més esperances de sortir-me'n, dins del meu estat anormal actual.

Estic disposat a perdre, si estic desafortunat en els exercicis, o si (cosa que dubto) jo no entro en el número dels 8 que han de sortir justament. Però consti que vaig a aquesta oposició disposat a guanyar-la, i que no desprofitaré cap dels elements que tingui a mà per lluitar. No fóra digne de la confiança de V. i de la de tot el grup si no ho fes així. Adhuc en el cas de sortir-me'n malament, m'hauran abatut forces que jo no hauré estat en situació de vencer. Però - i això crec que és essencial - hauré salvat la meua dignitat.

Ja deu saber que surto amb En Govern cap a Madrid en avió, el proper dissabte. Fins molt aviat, doncs.

Afectuosament el saluda,

José María